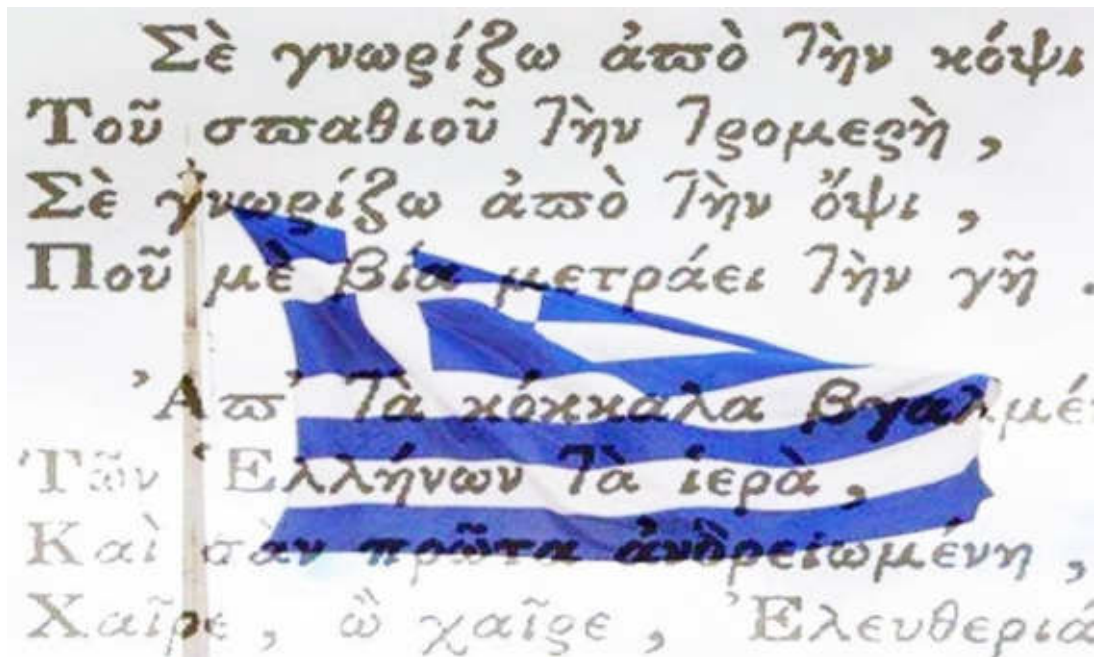

Οι κλειδοκράτορες της Κερκόπορτας του Έθνους.

Χαράλαμπος Β. Κατσιβαρδάς, Δικηγόρος.

Φρονώ ότι οι καιροί είναι χαλεποί και ουχί μενετοί και βιώνουμε πρωτόγνωρες καταστάσεις δια το Γένος καθότι η Ελλάς φυλλορροεί και ημεῖς καθεύδουμεν τον νήδυμον ύπνο, το Σύνταγμα καταστρατηγείται, η Πίστης μας λαιδορείται, η Ιστορία πνέει τα λαισθια και η γλώσσα εκθεμελιώνεται, ενώ ο Ιερός αγών των, με αυταπάρνηση θυσιασθέντων προγόνων μας, καταφρονείται και η μνήμη των βεβηλώνεται. Προσβλέ-πουμε όμως την εξ άδου εξανάστασιν μας καίτοι η εθνική μας κυριαρχία περιστέλλεται.

Η ανθελληνική όμως «βιομηχανία» σκέψεως καλά κρατεί, επανεκθέτω ένα άρθρο το οποίο είχε δημοσιευθεί και παλαιότερον, εις την επιφυλλίδα ταύτη, ίνα καταστήσω μετ' υπερεκχειλιζούσης εμφάσεως σαφές, δια την δόλια εκρίζωση του Ελληνισμού εκ των ψυχών μας, υπό των σκοτεινών αρχιτεκτόνων του εθνομηδενισμού, εν αγαστή συμπνοί-αμετά των διαπρυσίων Ιεροκηρύκων της εγκαθιδρυθησομένης Νέας Τάξης Πραγμάτων έως ως εξής :

Η «συνειδητή» ακύρωση του Εθνικού μας ύμνου στην Πράξη και η απαξία προς την Ελληνική σημαία

1) Ο εθνικός μας ύμνος στα απόσπασμα.

Η ηθική απαξία ως προς τον Εθνικό ύμνο της Πατρίδος μας, πράγματι αποτελεί την επίσημη στάση την Ελλαδικής συντεταγμένης Πολιτείας καθότι η δόλια διακοπή[1] ή ηχητική παρεμπόδιση δημόσιας ανακρούσεως του Εθνικού μας ύμνου, δεν συνιστά ποινικό αδίκημα.

Εν ολίγοις το ίδιο το Ελληνικό Κράτος, έχει αφήσει αρρύθμιστη νομικά την περίπτωση, κατά την οποία ο εκάστοτε «επίδοξος» δράστης, διακόψει ή παρεμποδίσει ηχητικώς, δια παντός πρόσφορου μέσου, ήτοι δια φωνασκιών, παραγωγής εκκωφαντικών θορύβων, ή μουσικής, την δημόσια ανάκρουση του εθνικού ύμνου, στα πλαίσια οιασδήποτε επίσημης ή μη τελετής.

Όπερ και τούτο σημαίνει, επί τη πράξει, ότι ο ως άνω τυχόν δράστης πράττει εσκεμμένα την ως άνω πράξη, ως εκδήλωση μίσους και περιφρόνησης προς τον ιερό εθνικό μας ύμνο, ουδείς νομιμοποιείται να του κάνει απολύτως τίποτε, φεύγει και κινείται ανάμεσά μας ανενόχλητος, παρά το γεγονός ότι έχει διαπράξει την βδελυρή και ανόσια αυτή πράξη, η οποία εν τέλει είναι σαφώς ηθικά επιλήψιμη, όμως ποινικά δεν κολάζεται, διότι δεν έχει ρυθμιστεί από τον Νόμο.

Το αξιοπερίεργον όμως είναι ότι το θεμελιώδες και μείζονος σημασίας «κενό» ελλείψεως νομικής προστασίας του Ελληνικού εθνικού μας ύμνου από κακόβουλες προσβολές, υπάρχει αποκλειστικά για τον εθνικό μας ύμνο αυτόν καθ' αυτόν, διότι εις τον αντίποδα, υπάρχει ρητή πρόβλεψη στο άρθρο 155 του Π.Κ, περί της προστασίας του Εθνικού ύμνου άλλων Εθνών Κρατών και επάγομαι ακολουθώντας ίνα καταστήσω σαφή τα εξής :

Η επίσημος Ελληνική σημαία, ως κορυφαίο σύμβολο της Εθνικής Κυριαρχίας και της εν γένει της Κρατικής εξουσίας , προστατεύεται εκ του άρθρου 181 του Ποινικού Κώδικος, πλην όμως όλως παραδόξως τούτο δεν συμβαίνει δια τον Εθνικό μας ύμνο, όπως προαναφέραμε και παραθέτω την οικεία διάταξη του άρθρου 181 του Ποινικού Κώδικα :

«όποιος, για να εκδηλώσει μίσος, περιφρόνηση, αφαιρεί, κατάστρέφει, παραμορφώνει, ή ρυπαίνει την επίσημη σημαία του Κράτους, ή έμβλημα της κυριαρχίας του τιμωρείται με φυλάκιση δύο (2) ετών»

Είναι λοιπόν πρόδηλο όπως προκύπτει εκ της ανωτέρω διάταξης δεν υφίσταται ρητή μνεία περί της προστασίας του εθνικού μας ύμνου, σε αντιδιαστολή, όπως ανέφερα διεξοδικώς ανωτέρω, με το αντίστοιχο άρθρο 155 του ΠΚ που άπτεται της προστασίας της προσβολής των συμβόλων ξένου κράτους το οποίο παραθέτω, αντιπαραβάλλοντάς το :

«“Όποιος για να εκδηλώσει μίσος ή περιφρόνηση, αφαιρεί, κατάστρέφει, παραμορφώνει ή ρυπαίνει την επίσημη σημαία, ή έμβλημα της κυριαρχίας ξένου κράτους που τελεί σε ειρήνη με την Ελλάδα και είναι αναγνωρισμένο από αυτήν ή διακόπτει ή ηχητικά παρεμποδίζει τη δη-

μόσια ανάκρουση του εθνικού του ύμνου, τιμωρείται με φυλάκιση έξι μηνών ή με χρηματική ποινή, εφόσον η αμοιβαιότητα είναι εξασφαλισμένη τόσο κατά το χρόνο εκτέλεσης της πράξης, όσο και κατά το χρόνο εκδίκασής της. Η δίωξη ασκείται μόνο ύστερα από αίτηση της ξένης κυβέρνησης.»

Η ως άνω παραδοξότητα και κραυγαλέα αντίφαση δια ένα τόσο καίριο ζήτημα, ουδέποτε έχει τεθεί και ουδέποτε έχει προφανώς απασχολήσει τα ελληνικά κοινοβουλευτικά κόμματα.

Το κορυφαίο όμως εξ όλων είναι ότι ο Ελληνικός Ποινικός Κώδικας προβλέπει, όπως και ανέλυσα παραπάνω, στο άρθρο 155 την προστασία του εθνικού ύμνου ξένων εθνών κρατών και αφήνει στο άρθρο 181, πλήρως αρρυθμιστο το ζέον τούτο ζήτημα για τον ελληνικό εθνικό μας ύμνο και εν γένει δια την προστασία της πολιτισμικής παράδοση και εθνική ταυτότητα.

1ι) Η ελληνική σημαία δέον όπως συνιστά αυταξία αυτή καθ' αυτήν και ουχί μόνον στα πλαίσια εκδήλωσης επίσημης Πολιτειακής εξουσίας δια το σύγχρονο Ελληνικό Κράτος.

Ωσαύτως άξιο μνείας είναι να γίνει μία μικρή αναφορά δια την προστασία της επισήμου ελληνικής σημαίας ως σύμβολο της ανεξαρτησίας του ελληνικού έθνους καθώς και του κύρους της πολιτειακής εξουσίας.

Είναι πρόδηλον ότι το άρθρο 181 Π.Κ, ναι μεν προστατεύει το κύρος της Ελληνικής σημαίας, πλην όμως η προστασία της Ελληνικής σημαίας εξαντλείται μόνον ως έκφανση της κρατικής εξουσίας και ουχί ως σύμβολο του έθνους, το οποίο συμπυκνώνει την πεμπτουσία της εθνικής μας αυτοσυνειδησίας και της πολιτισμικής μας ταυτότητας εις το διάβα των αιώνων.

Τούτο λοιπόν σημαίνει ότι υποστηρίζεται επισήμως νομολογιακώς η άποψη ότι αν κάποιος δράστης ρυπάνει ή κάψει μία επίσημη ελληνική σημαία, υπό την έννοια να φέρει το Σταυρό, να είναι υφασμάτινη κτλ, να πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 33 της παρ. 6 του Ν. 2172/1993, ως εκδήλωση μίσους ή περιφρόνησης, πλην όμως η επίσημη αυτή σημαία, να μην επαίρεται σε ιστό δημοσίου φορέα ή να μην υπάρχει προηγούμενη δεσμευτική διάταξη νόμου, ή πολιτειακή απόφαση προς τούτου, δεν συνιστά ποινικό αδίκημα.

Δηλαδή αν κάποιος επίδοξος δράστης, αγοράσει μία ελληνική σημαία, επίσημων προδιαγραφών, κατά τα λοιπά, υφασμάτινη με Σταυρό,

(όπως ορίζει το άρθρο 33 παρ. 6 Ν. 2172/1993 σε συνδυασμό με το άρθρο 1 του Ν.851/22-12-21978) και λόγω ότι δηλώνει αντι-εξουσιαστής ή μη έλληνας προβεί στην ρύπανση, ή παραμόρφωσή της, δεν στοιχειοθετείται αδίκημα διότι η εν λόγω σημαία δεν ευρίσκεται υποχρεωτικώς δυνάμει Νόμου αναρτημένη σε δημόσιο φορέα ή δεν υπάρχει προηγούμενη απόφαση της Πολιτείας για σημαιοστολισμό, στα πλαίσια μίας εθνικής επετείου.

Εν ολίγοις προστατεύεται η Ελληνική σημαία μόνον ως «υλικό» σύμβολο επιβολής της Κρατικής εξουσίας και ουχί ως σύμβολο της εθνικής μας ταυτότητας, ως μία Ιδέα, ένα έμβλημα εθνικού αυτοπροσδιορισμού αυταποδεικτικώς δηλωτικού της διαχρονίας του Ελληνικού Πολιτισμού.

Ως εκ τούτου η Ελληνική Σημαία, δια τον Ελληνικό Κράτος και την έννομον Τάξιν δεν συνιστά παρά μόνον ένα σύμβολο, υποδεεστέρας σημασίας, οργανικώς συνδεδεμένο με την επιβολή της Κρατικής εξουσίας προς τους πολίτες.

Εν κατακλείδι αναφύονται καίρια ερωτήματα δια ποιόν λόγο συμβαίνει τούτο, διατί ημείς, ως έλληνες απαξιώνουμε, τους θεσμικούς Πουλώνες της εθνικής μας συνειδήσεως. Τις πταίει; Υπάρχει προοπτική για ένα έθνος όταν το ίδιο απεμπολεί την πολιτισμική του ταυτότητα, τις Αρχές και τις Αξίες, οι οποίες αποτελούν το θεμέλιο ύπαρξής του και το εφελτήριο προόδου του;

Παραπομπές.

[1] Δια φωνασκιών, παραγωγής θορύβων δια χειριζομένων μηχανμάτων αναπαγωγής ήχου, ή δια παρεμβολής έτερων ισχυρών θορύβων.

Πηγή : <http://aktines.blogspot.com>